

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/56/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6614212935
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6614212935.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Dušana Ďuriana a JUDr. Ľubomíra Šablu ako členov senátu, v spore žalobcu Mesto Lučenec, so sídlom Novohradská 316/1, 984 01 Lučenec, zast. JUDr. Róbertom Gombalom, advokátom, so sídlom P. Rádayho 14/A, 984 01 Lučenec proti žalovanému 1/ X. B., nar. XX. K. XXXX, bytom B. XX, XXX XX J., s obmedzenou spôsobilosťou na právne úkony, zastúpený opatrovníčkou Q. B., nar. XX. R. XXXX, bytom B. XX, XXX XX J. a žalovanej 2/ Q. B., nar. XX. R. XXXX, bytom B. XX, XXX XX J. zastúpenej Centrom právnej pomoci, so sídlom Nám. Slobody č. 12, 810 05 Bratislava v konaní o vypratanie nehnuteľnosti o odvolaní žalovaných 1/ a 2/ proti rozsudku Okresného súdu Lučenec č. k. 14C/122/2014-153 zo dňa 16. novembra 2016 takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie m e n í tak, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní vypratať byt č. XX nachádzajúci sa na 6. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp.č. XXXX v J. na Ulici B. XX, ktorý je vedený na LV č. XXXX pre byty a nebytové priestory pre obec a kat. úz. J. do 10 dní po zabezpečení náhradného bytu žalobcom.

II. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy prvoinštančného konania v rozsahu 100 %.

II. Žalobcovi trovy odvolacieho konania nepriznáva.

o d ō v o d n e n i e :

1. Z rozhodnutia Okresného súdu Lučenec (ďalej ako „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“ event. „okresný súd“) a obsahu spisu je preukázané, že spoločnosť SPOOL a.s. ako prenajímateľ na základe mandátnej zmluvy uzatvorenej so žalobcom ako vlastníkom bytu č. XX nachádzajúcim sa na X. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp.č. XXXX v J. na Ulici B. XX, ktorý je vedený na LV č. XXXX pre byty a nebytové priestory pre obec a kat. úz. J. (ďalej aj „byt“) prenechal nájomnou zmluvou zo dňa 31. marca 2010 (ďalej aj „nájomná zmluva“) žalovaným 1/ a 2/ do nájmu predmetný byt na dobu neurčitú. Zmluva zaväzovala žalovaných 1/ a 2/ k povinnosti platiť za prenajatý byt nájomné. Keďže si žalovaní 1/ a 2/ povinnosť platiť nájomné a preddavky za služby spojené s užívaním bytu neplnili za čas dlhší ako tri mesiace, bolo toto porušenie povinností považované za hrubé porušenie nájomnej zmluvy a žalovaným 1/ a 2/ bola v zmysle ustanovenia § 711 ods. 1 písm. d) zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej aj „Občiansky zákonník“) daná dňa 16. septembra 2013 výpoveď z nájmu bytu. Výpoveď bola obom žalovaným doručená dňa 24. septembra 2013. Trojmesačná výpovedná doba začala plynúť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola táto výpoveď žalovaným doručená (01. októbra 2013) a uplynula dňa 31. decembra 2013. Žalovaní 1/ a 2/ boli v čase doručenia výpovede v hmotnej núdzi; preto sa výpovedná doba v zmysle ustanovenia § 710 ods. 4 Občianskeho zákonníka predĺžila o ochrannú lehotu v trvaní šesť mesiacov. Ochranná lehota uplynula dňa 30. júna 2014 a týmto dňom

skončilo aj právo žalovaných 1/ a 2/ užívať byt. Žalovaní 1/ a 2/ byt ani po písomnej výzve dobrovoľne nevypratali a napriek skončeniu nájomného bytu ho naďalej užívajú a to bez akéhokoľvek právneho dôvodu. Preto žalobca podal na okresný súd dňa 07. augusta 2014 žalobu o vypratanie nehnuteľnosti (bytu).

1.1. Okresný súd rozsudkom sp. zn. 14C/122/2014-57 zo dňa 17. decembra 2014 uložil žalovaným 1/ a 2/, povinnosť vypratať byt a zároveň ich zaviazal zaplatiť žalobcovi trovy konania. V konaní okresný súd poukázal na skutočnosť, že žalovaní 1/ a 2/ užívajú od 01. júla 2014 byt vo vlastníctve žalobcu bez právneho dôvodu, pričom odmietli byt dobrovoľne vypratať aj po mimosúdnej výzve. V konaní vedenom na Okresnom súde Lučenec pod sp. zn. 9Ro/644/2013 boli žalovaní 1/ a 2/ zaviazaní k zaplaceniu sumy 1.977,55 eur s príslušenstvom žalovanému z dôvodu nedoplatkov na nájomnom a službách spojených s užívaním bytu.

1.2 Proti rozsudku okresného súdu sp. zn. 14C/122/2014-57 zo dňa 17. decembra 2014 podala odvolanie žalovaná 2/, ktorá potvrdila skutočnosť, že nájomné a úhrady za služby spojené s nájomom bytu neplatili. Ako dôvod neplatenia uviedla, že v čase vzniku nedoplatkov na nájomnom im Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec z vlastného podnetu pozastavil vyplácanie príspevkov na žalovaného 1/ ako občana s ťažkým zdravotným postihnutím a odňal im aj príspevok na bývanie. Nesúhlasila s názorom okresného súdu, že sľuby o postupnom splácaní nedoplatku nedodržali a žiadala odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a zaviazal žalobcu, aby so žalovanou 2/ uzavrel dohodu o splátkovom kalendári.

2. Krajský súd v Banskej Bystrici vec prejednal a rozsudok okresného súdu sp. zn. 14C/122/2014-57 zo dňa 17. decembra 2014 podľa § 221 ods. 1 písm. h) O. s. p. zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Odvolací súd prvoinštančnému súdu vytkol procesné vady spočívajúce v spôsobe vykonávania listinných dôkazov. Z dôvodu nevykonania niektorých listinných dôkazov potom prvoinštančný súd nesprávne rozhodol aj skutkovo keď opomenul, že žalovaným nemôže byť uložená povinnosť vypratať byt bez poskytnutia bytovej náhrady. Krajský súd v Banskej Bystrici poukázal na ustanovenia § 712 až § 714 Občianskeho zákonníka, na ktoré mal okresný súd pri opätovnom rozhodovaní vo veci náležite prihliadnuť.

3. Okresný súd Lučenec vo veci opätovne rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom a uložil žalovanému 1/ a žalovanej 2/ vypratať byt č. G. nachádzajúci sa na 6. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp.č. XXXX v J. na Ulici B. XX, ktorý je vedený na LV č. XXXX pre byty a nebytové priestory pre obec a kat. úz. J. po poskytnutí bytovej náhrady - náhradného bytu (I. výrok) a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške, ktorá bude určená osobitným uznesením (II. výrok).

3.1 Prvoinštančný súd po zrušení a vrátení veci Krajským súdom v Banskej Bystrici opätovne vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, okrem iného aj s rodným listom Q. B. (maloleté dieťa žalovaných 1/ a 2/), potvrdením o poberaní prídavkov na deti. Zástupkyňa žalovanej 2/ v konaní pred súdom prvej inštancie uviedla, že žalovaní momentálne splácajú zameškané nájomné a riadne splácajú bežné nájomné. Ďalej poukázala na to, že so žalovanými 1/ a 2/ žije v spoločnej domácnosti maloletý syn G. B., o ktorého sa starajú a v súvislosti s tým majú v zmysle § 712a odsek 3 a 4. Občianskeho zákonníka nárok na náhradný byt. Zástupca žalobcu trval na podanej žalobe a uviedol, že žalobca je schopný zabezpečiť pre žalovaných 1/ a 2/ bytovú náhradu vo forme náhradného bytu. Na základe uvedeného rozhodol prvoinštančný súd tak, že uložil žalovanému 1/ a žalovanej 2/ vypratať predmetný byt po poskytnutí náhradného bytu. Okresný súd zároveň poukázal na to, že rozhodnutím sp. zn. 6Ps/4/2016-18 zo dňa 14. júna 2016 zbavil funkcie opatrovníka žalovaného 1/, ktorý je pozbavený spôsobilosti na právne úkony jeho dcéru S. B. a ustanovil mu za opatrovníka jeho bývalú manželku Q. B. (žalovanú 2/).

3.2 Súd prvej inštancie rozhodol s poukazom na ustanovenia § 710 - § 712b Občianskeho zákonníka. Na rozhodnutie o trovách konania aplikoval ustanovenie § 262 ods. 1, 2 C.s.p. a zaviazal žalovaných 1/ a 2/ nahradiť žalobcovi trovy konania v plnej výške, ktorá bude určená osobitným uznesením.

4. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podali žalovaní 1/ a 2/ v zákonnej lehote odvolanie. Podanie odvolania odôvodnili v zmysle ustanovenia § 365 ods. 1 písm. h) C.s.p. tým, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Žalovaní 1/ a 2/ poukázali najmä na skutočnosť, že v čase vypovedania z nájmu boli v hmotnej núdzi a zároveň v tom čase diagnostikovali onkologické ochorenie ich dcéry. Preto neboli schopní plniť riadne svoje záväzky, pričom ihneď po tom, ako sa ich

situácia zlepšila začali svoj dlh splácať a súčasne platiť aj bežné nájomné. V predmetnom byte bývajú žalovaní už roky a majú k nemu vytvorený citový vzťah. Pokiaľ by museli žalovaní byť vypratať došlo by s poukazom na § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka k porušeniu zásady ekvity, podľa ktorej je potrebné prihliadať aj na dobré mravy, nakoľko príliš tvrdé dodržiavanie zákona môže mať nepriaznivý vplyv. Žalovaní 1/ a 2/ namietli aj priznanie náhrady trov žalobcovi z dôvodu, že vzhľadom na ich životnú situáciu a okolnosti, ktoré viedli k súdному konaniu prichádza do úvahy použitie § 257 C.s.p., t.j. v prípade potvrdenia rozhodnutia prvostupňového súdu nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalobcovi vzhľadom na existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa. V prípade, že odvolací súd odvolaniu žalovaných vyhovie navrhli, aby napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil tak, že žalobu zamietne a prizná žalovaným 1/ a 2/ voči žalobcovi náhradu trov konania.

5. K odvolaniu žalovaných sa vyjadril žalobca, ktorý sa v plnej miere stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Odvolacie námietky žalovaných 1/ a 2/ nepovažoval žalobca za spôsobilé vyvolať zmenu napadnutého rozsudku. Podľa názoru žalobcu sa prvoinštančný súd aj s prihliadnutím na názor Krajského súdu v Banskej Bystrici riadne vysporiadal so všetkými otázkami. Žalobca nesúhlasil s námietkou žalovaných, podľa ktorej je určenie povinnosti vypratať byt pre dlhodobé neplatenie nájomného a platieb v rozpore s dobrými mravmi. Žalovaní ako nájomcovia boli totiž zo zákona chránení predĺženou 6-mesačnou výpovednou dobou a navyše im bol súdom priznaný nárok na najvyššiu formu bytovej náhrady, a to náhradný byt. V rozpore so zásadou ekvity by podľa žalobcu bolo práve naopak zamietnutie žaloby o vypratanie bytu v situácii, v ktorej žalobca nemôže užívať svoju vec. Žalobca ďalej poukázal na to, že žalovaným bol už v minulosti umožnený splátkový kalendár, ktorí neplnili a aj v súčasnej dobe (k 30. novembru 2016) dlhujú v súvislosti s užívaním bytu sumu 3.454,01 eur a poplatky v sume 1.949,23 eur. Žalobca potvrdil, že žalovaní začali platiť, avšak zo zálohových platieb za rok 2016 v celkovej sume 1.657,59 eur zaplatili iba sumu 921,49 eur a zameškané platby zaplatili v mesiacoch jún až november 2016 v celkovej sume iba 300,- eur. Preto navrhol žalobca, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdil; náhradu trov odvolacieho konania si neuplatnil.

6. Žalovaní 1/ a 2/ sa vyjadrili k vyjadreniu žalobcu podaním zo dňa 20. januára 2017. Nesúhlasili s argumentáciou žalobcu, že aplikovaním ochrannej 6-mesačnej doby a poskytnutím bytovej náhrady im bola poskytnutá dostatočná ochrana ako osobám v hmotnej núdzi. U žalovaných je treba brať ohľad na skutočnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré vyšli najavo v priebehu konania. Napriek tvrdeniam žalobcu žalovaní naďalej trvali na tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie nie je v súlade s dobrými mravmi. Občiansky zákonník totiž nikde neustanovuje vylúčenie platnosti ustanovenia § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

7. V súlade s § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej aj „C.s.p.“), ktorým bol zrušený Občiansky súdny poriadok, za účinnosti ktorého spor začal, prejednal odvolací súd vec podľa ustanovení Civilného sporového poriadku. V zmysle § 379 C. s. p. je odvolací súd viazaný rozsahom odvolania; žalovaní 1/ a 2/ podali odvolanie proti rozsudku v celom rozsahu. Odvolací súd je v zmysle § 383 C. s. p. viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

8. Prenajímateľ môže v zmysle § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka vypovedať nájom bytu, ak nájomca hrubo porušuje svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu najmä tým, že nezaplatil nájomné alebo úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu za dlhší čas ako tri mesiace, alebo tým, že prenechal byt alebo jeho časť inému do podnájmu bez písomného súhlasu prenajímateľa.

9. Podľa §712a ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak sa nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomcovi, ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov, nájomca má právo len na náhradné ubytovanie. V iných prípadoch skončenia nájomného pomeru z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) nájomca nemá právo na bytovú náhradu; ak ide o dôvod hodný osobitného zreteľa, má nájomca právo na prístrešie. Ak sa nájomný pomer skončil z dôvodov uvedených v odseku 3 nájomcovi, ktorý sa stará o maloleté dieťa alebo o bezvládnú osobu, ktorí sú členmi jeho domácnosti, a ak to pomery prenajímateľa umožňujú, poskytne sa mu namiesto náhradného ubytovania náhradný byt (§712a ods. 4 Občianskeho zákonníka).

10. V zmysle ustanovenia § 712c ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vystaňovať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená

zodpovedajúca bytová náhrada. Spoloční nájomcovia majú právo len na jednu bytovú náhradu. Ustanovenia osobitného zákona o zabezpečení bytovej náhrady a prístrešia platia primerane.

11. Lehota na plnenie je v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 C.s.p. tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

12. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (z dôvodu, že podmienky na nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C.s.p. naplnené neboli) preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalovaných ako aj predchádzajúce konanie spolu s napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie a konštatuje, že Okresný súd prihliadol na závery Krajského súdu v Banskej Bystrici z uznesenia sp. zn. 17Co/113/2015-90, ktorým bolo predchádzajúce rozhodnutie prvoinštančného súdu zrušené a vrátené na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Súd prvej inštancie v zmysle ustanovenia § 204 C.s.p. (predtým § 129 ods. 1 O.s.p.) vykonal na pojednávaní listinné dôkazy a vo veci opätovne rozhodol tak, že žalovanému 1/ a žalovanej 2/ uložil povinnosť vypratať predmetný byt po poskytnutí bytovej náhrady - náhradného bytu. Odvolací súd sa s takýmto záverom okresného súdu stotožňuje. Z vykonaných listinných dôkazov vyplynulo, že žalovaní obývajú predmetný byt na ulici B. XXXX/XX v J. spolu s ich maloletým synom G. B., ktorý má na danej adrese evidovaný aj trvalý pobyt, a o ktorého sa žalovaní 1/ a 2/ starajú. Nájomca, ktorému nájomný pomer skončil z dôvodu podľa § 711 ods. 1 písm. d) Občianskeho zákonníka a ktorý preukáže, že je v hmotnej núdzi z objektívnych dôvodov má právo len na náhradné ubytovanie (§ 712a ods. 3 Občianskeho zákonníka). Pokiaľ nájomný pomer skončil z dôvodov uvedených v odseku 3 nájomcovi, ktorý sa stará o maloleté dieťa alebo o bezvládnú osobu, ktorí sú členmi jeho domácnosti, a ak to pomery prenajímateľa umožňujú, poskytne sa mu namiesto náhradného ubytovania náhradný byt (§ 712a ods. 4). V konaní bolo preukázané, že žalovaní spĺňajú kumulatívne obidve zákonné podmienky na poskytnutie bytovej náhrady vo forme náhradného bytu. Prvoinštančný súd preto rozhodol správne, keď žalovaným uložil povinnosť vypratať predmetný byt po poskytnutí bytovej náhrady - náhradného bytu. Odvolací súd však musí poukázať na formálny nedostatok I. výroku rozhodnutia z dôvodu, že okresný súd v tomto výroku neuviedol kto má poskytnúť náhradný byt a lehotu na vypratanie predmetného bytu. Podľa ustanovenia § 712c ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak, nájomca nie je povinný vysťahovať sa z bytu a byt vypratať, kým nie je pre neho zabezpečená zodpovedajúca bytová náhrada. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že pri vyprataní nehnuteľnosti nepostačuje všeobecné určenie povinnosti, ale je potrebné uviesť aj lehotu do uplynutia ktorej má k vyprataniu dôjsť. Všeobecná lehota na plnenie je v zmysle ustanovenia § 232 ods. 3 Občianskeho zákonníka tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu. Vzhľadom na okolnosti prípadu považuje odvolací súd na vypratanie bytu za primeranú lehotu 10 dní odo dňa poskytnutia náhradného bytu žalobcom žalovanému 1/ a žalovanej 2/. Uvedené nemá vplyv na správnosť záverov prvoinštančného súdu, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a tieto potvrdzuje.

12.1 Ustanovenie § 712c ods. 2 Občianskeho zákonníka pri určení toho, kto má zabezpečiť bytovú náhradu odkazuje na primerané použitie zákona č. 189/1992 Zb. o úprave niektorých pomerov súvisiacich s nájmom bytov a s bytovými náhradami (ďalej aj „zákon č. 189/1992 Zb.“). Povinnosť zabezpečiť bytovú náhradu je v § 5 zákona č. 189/1992 Zb. uložená tomu, v prospech koho sa byt vypratáva. Žalovaných byt sa vypratáva v prospech obce (Mesto J.), ktorej vznikla povinnosť zabezpečiť náhradný byt žalovaným podľa §5 ods. 2 písm. d) zákona č. 189/1992 Zb. Odvolací súd len pripomína, že bytovú náhradu podľa § 5 ods. 3 zákona č. 189/1992 Zb. môže zabezpečiť aj prenajímateľ.

12.2 Žalovaní 1/ a 2/ v odvolaní prioritne namietali porušenie zásady ekvity a s tým spojenú neprimeranú tvrdosť zákona. Výkon práv a povinností, v predmetnom prípade spočívajúci v povinnosti žalovaných vypratať nehnuteľnosť je podľa nich v rozpore s dobrými mravmi (§ 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Odvolací súd v konaní ani v samotnom rozhodnutí prvoinštančného súdu nevzhladol rozpornosť s dobrými mravmi. V prípade žalovaných 1/ a 2/ bezpochyby nedošlo k porušeniu zásady ekvity. Ustanovenia Občianskeho zákonníka týkajúce sa zániku nájmu boli aplikované prvoinštančným súdom po dôkladnom preštudovaní skutkového stavu. Zo spisu vyplýva, že žalovaní si svoju povinnosť platiť nájomné v stanovenej výške neplnili po dlhšiu dobu, čím hrubo porušili svoje povinnosti vyplývajúce z nájmu bytu. Žalobca oprávnenne vypovedal so žalovanými 1/ a 2/ nájomnú zmluvu, pričom žalovaných upozornil, že ak v posledný deň nevypracujú a neodovzdajú predmetný byt aj s príslušenstvom bude sa žalobca svojich nárokov domáhať na súde žalobou o vypratanie bytu. Po uplynutí 3-mesačnej výpovednej doby z nájomnej zmluvy bola táto predĺžená o ochrannú lehotu v trvaní 6 mesiacov z dôvodu, že žalovaní 1/ a 2/ boli ku dňu doručenia výpovede v hmotnej núdzi. Žalobca pred podaním žaloby o vypratanie nehnuteľnosti preukázateľne vyčerpал všetky možnosti na mimosúdne vyriešenie sporu. Súd

navyššie s prihliadnutím na hmotnú núdzu žalovaných, ako aj skutočnosť, že sa starajú o maloleté dieťa im priznal bytovú náhradu v najvyššej forme, akú zákon pripúšťa, a to náhradný byt. Výška dlhu žalovaných ku koncu roku 2016 podľa vyjadrenia žalobcu dosiahla 3.454,01 eur plus poplatok z omeškania 1.949,23 eur. Žalovaní podľa vyjadrenia žalobcu si neplnili povinnosti nájomcu ani v roku 2016, keď za obdobie 1-12/2016 z predpisu 1.657,59 eur zaplatili len sedem zálohových platieb v sume 921,49 eur a od júna do novembra 2016 uhradili iba 300,- eur v 6-tich splátkach po 50,- eur. Žalovaní odvolávajúci sa na dobré mravy tieto skutočnosti nepopreli ani netvrdili, že by dlh ku dňu rozhodnutia odvolacieho súdu vyrovnali. Žalovaní užívajú žalobcovu nehnuteľnosť po vypovedaní nájmu bez právneho dôvodu a žalobca žalobou o vypratanie nehnuteľnosti iba chráni svoje vlastníctvo. Za vyššie uvedených okolností nemožno favorizovať užívanie bytu žalovanými 1/ a 2/ bez právneho dôvodu z morálnych dôvodov pred oprávneným vlastníctvom žalobcu. S prihliadnutím na skutkový stav veci je nepochybné, že k porušeniu zásady ekvity (spravodlivosti) nedošlo, konanie žalobcu nie je v rozpore s dobrými mravmi a preto nie je dôvod odoprieť jeho právam ochranu.

13. Krajský súd v Banskej Bystrici už v uznesení sp. zn. 17Co/113/2015-90 zo dňa 17. marca 2016 skonštatoval, že žalovaný 1/ a žalovaná 2/ tvoria nerozlučné spoločenstvo. Súd prvej inštancie v druhom výroku o trovách konania nevyjadril spôsob, akým majú neúspešní žalovaní nahradiť žalobcovi trovy konania. Odvolací súd s poukazom na uvedené konštatuje, že v prvoinštančnom konaní mal plný úspech žalobca, z toho dôvodu formálne zmenil aj II. výrok rozhodnutia okresného súdu tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% spoločne a nerozdielne voči žalovaným 1/ a 2/. Takto formulovaný výrok zodpovedá ustanoveniu § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 77 ods. 1 C.s.p.

13.1 Odvolací súd žalovanými tvrdené dôvody hodné osobitného zreteľa pre aplikáciu ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku nevzhliadol. Podľa § 257 C. s. p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Z textu tohto zákonného ustanovenia je zrejmé, že nepriznanie náhrady trov konania podľa § 255 Civilného sporového poriadku má mať výnimočný charakter. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/7/2010, 18/2010 z 23.02.2011 ustanovenie § 150 ods. 1 O.s.p. má súdu umožniť, aby pri rozhodovaní o náhrade trov konania mohol prihliadnuť k zvláštnostiam jednotlivých konkrétnych prípadov a má slúžiť k odstráneniu neprimeranej tvrdosti. Úvaha súdu, že ide o výnimočný prípad a či sú dané dôvody hodné osobitného zreteľa, musí vychádzať z posúdenia všetkých okolností konkrétnej veci. Toto ustanovenie preto nemožno vykladať tak, že možno kedykoľvek bez ohľadu na základné zásady rozhodovania o náhrade trov konania nepriznať náhradu trov úspešnému účastníkovi konania, vždy musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Pri skúmaní existencie podmienok hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadnuť v prvom rade k majetkovým, sociálnym, osobným a ďalším pomerom všetkých účastníkov konania a je potrebné vziať do úvahy nielen pomery toho, kto by mal trovy konania zaplatiť, ale je nutné zohľadniť aj dopad takéhoto rozhodnutia na majetkové pomery oprávneného účastníka. Významnými z hľadiska aplikácie predmetného ustanovenia sú tiež okolnosti, ktoré viedli k uplatneniu nároku (práva) na súde, postoje účastníkov v priebehu konania a pod.

13.2 Žalovaní sa bránia proti povinnosti zaplatiť úspešnému žalobcovi trovy konania s tvrdením, že ich životná situácia a všetky okolnosti, ktoré viedli k tomuto konaniu odôvodňujú použitie ustanovenia § 257 C. s. p.. Okolnosti, ktoré robia prejednávajú vec výnimočnou nekonkretizujú. Odvolací súd nepovažuje prejednanú vec z hľadiska jej druhu za výnimočnú. Ide o klasický spor o vypratanie bytu po tom, čo nájomný vzťah zanikol z dôvodu hrubého porušenia povinností nájomcu platiť úhrady za byt. Hoci žalovaní v priebehu konania sľubovali vyrovať nedoplatky na byte, aby netrval žalobca na žalobe o vypratanie bytu, svoj dlh voči žalobcovi nevyrovnali. Ako už v bode 12.2 odôvodnenia tohto rozhodnutia odvolací súd uviedol ochranu musí poskytnúť aj vlastníckemu právu žalobcu a ochrana žalovaným z dôvodu ich nepriaznivej osobnej a sociálnej situácie bola poskytnutá tým, že bola predĺžená výpovedná doba z nájomnej zmluvy o celých 6 mesiacov a poskytnutím náhradného bytu. Vo forme bytovej náhrady bola zohľadnená aj skutočnosť, že v jednej domácnosti so žalovanými žije ich maloletý syn XX. B., nar. XX. XX. XXXX. Lustráciou zo Sociálnej poisťovne odvolací súd zistil, že žalovaná 2/ mala v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie príjem z dohody o pracovnej činnosti a má ho nepretržite po celú dobu až do rozhodnutia odvolacieho súdu. V rozhodnutí Centra právnej pomoci, kancelária Rimavská Sobota z 13. 09. 2016 o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci nie je uvedené, z akého príjmu žalovanej 2/ vychádzalo Centrum právnej pomoci pri závere, že žalovaná 2/ spĺňa podmienku materiálnej núdze. Posúdeniu statusu žalovanej 2/ ako osobe v materiálnej núdzi odporuje ňou predložené potvrdenie súdu prvej inštancie zo 07. 09. 2016 vystavené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Lučenec o tom, že žalovaná 2/ nepoberá dávku v hmotnej núdzi. Žalovanému 1/ priznal ÚPVaR Lučenec peňažný

príspevok na osobnú asistenciu v rozsahu 391 hodín ročne a zároveň je podľa listín, ktoré tvoria súčasť spisu aj poberateľom invalidného dôchodku. Vyhlásením konkurzu na majetok žalovanej 2/ sa táto snaží dosiahnuť zbavenia dlhov. Pri pravidelnom príjme oboch žalovaných a poskytnutých dávkach od štátu v prospech žalovaného 1/ a so žalovanými žijúce dieťa G. B. sú žalovaní podľa názoru odvolacieho súdu schopní zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania.

XX.X V dôsledku miery úspechu žalobcu v odvolacom konaní mu podľa § 255 ods. X C.s.p. vznikol nárok aj na náhradu trov odvolacieho konania. Keďže však žalobca výslovne v podaní zo dňa 29. decembra 2016 uviedol, že si v súvislosti s týmto podaním neuplatňuje náhradu trov konania, odvolací súd mu trovy odvolacieho konania nepriznal.

14. Ak bol vyhlásený konkurz, súd podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj zákon č. 7/2005 Z.z.). bez zbytočného odkladu zastaví konanie, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze (§ 166a) alebo sa považuje za nevymáhateľnú (§ 166b).

15. Zástupkyňa žalovaných 1/ a 2/ podaním doručeným dňa 24. júla 2017 doručila odvolaciemu súdu na základe výslovného pokynu žalovanej 2/ rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 4Odk/56/2017 zo dňa 09. júna 2017, podľa ktorého bol na majetok žalovanej 2/ vyhlásený konkurz v zmysle ustanovenia § 166 ods. 1 a nasl. zákona č. 7/2005 Z.z. Odvolací súd toto podanie posúdil z hľadiska vplyvu na predmetné konanie o vypratání nehnuteľnosti a konštatuje, že vyhlásenie konkurzu na majetok žalovanej 2/ nemôže ovplyvniť závery prvoinštančného súdu ako aj odvolacieho súdu o povinnosti žalovaných 1/ a 2/ vypratať byt po zabezpečení náhradného bytu. Pokiaľ chcela žalovaná 2/ týmto podaním poukázať na postup podľa § 167e ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z. odvolací súd udáva, že predmetné konanie o vypratání nehnuteľnosti nie je konaním, v ktorom sa uplatňuje pohľadávka, ktorá môže byť uspokojená iba v konkurze alebo sa považuje za nevymáhateľnú.

16. Odvolací súd vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodnutie súdu prvej inštancie v zmysle § 388 C. s. p. zmenil tak, žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní vypratať byt č. XX nachádzajúci sa na X. poschodí vo vchode č. XX v bytovom dome súp.č. XXXX v J. na T. B. XX, ktorý je vedený na LV č. XXXX pre byty a nebytové priestory pre obec a kat. úz. J. do 10 dní po zabezpečení náhradného bytu žalobcom. Žalovaný 1/ a žalovaná 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 100%. Odvolací súd opakovane uvádza, že ide iba o formálnu zmenu výrokov rozsudku okresného súdu. Z hľadiska obsahu je názor odvolacieho súdu so závermi prvoinštančného súdu zhodný a rozsudok okresného súdu bol podľa § 388 C.s.p. zmenený len z dôvodov potreby presného vyjadrenia práv a povinností strán sporu pre prípadný budúci výkon rozhodnutia.

17. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C. s. p. (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C. s. p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok dovolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).